

Αθήνα, 11-1-2012

ΔΕΛΤΙΟΥ ΤΥΠΟΥ

- Η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων Ελλάδος διατυπώνει καταρχάς την έντονη αντίθεσή της στο σχέδιο νόμου που κατατέθηκε στη Βουλή και επιγράφεται «σ/ν για τη δίκαιη δίκη και την αντιμετώπιση φαινομένων αρνησιδικίας».

Τούτο διότι επιχειρεί δήθεν να λύσει ένα υπαρκτό μεν πρόβλημα, αυτό της βραδύτητας στη διαδικασία απονομής της Δικαιοσύνης, παραγνωρίζοντας ωστόσο ότι αυτό αποτελεί πρωτίστως πρόβλημα έλλειψης προσωπικού και υλικοτεχνικών υποδομών. Κινούμενο στη βάση της γνωστής μνημονιακής λογικής, καταλήγει να αντιμετωπίζει το ζήτημα της καθυστέρησης στη διαδικασία απονομής της Δικαιοσύνης με τρόπο «λογιστικό», περικόπτοντας - καταργώντας δίκες, παραγράφοντας αδικήματα και υποθέσεις και αυξάνοντας τα όρια άσκησης ένδικων μέσων, κατά τρόπο που ουσιαστικά τα καταργεί. Θεσπίζει επίσης πρωτοφανείς οικονομικές επιβαρύνσεις (όπως είναι η καθιέρωση τόκων επιδικίας) - προβληματικές και ασύμβατες με το δικαίό μας σύστημα και το μέχρι σήμερα υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο - εισάγει νέα αυξημένα παράβολα υπέρ του Δημοσίου σε όλες τις εκφάνσεις της διαδικασίας (πολιτικής, ποινικής και διοικητικής), αποτρέποντας στην πραγματικότητα τον πολίτη από την άσκηση του δικαιώματος πρόσβασης στη Δικαιοσύνη, που αποτελεί τον πυρήνα της δίκαιης δίκης, όπως αυτό ειδικότερα θεμελιώνεται στο Σύνταγμα, στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά δικαιώματα και στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για τα δικαιώματα του Ανθρώπου.

Παράλληλα, η μετάθεση αρμοδιοτήτων από τα Πρωτοδικεία στα Ειρηνοδικεία, αναμένεται όχι να επιλύσει αποτελεσματικά το πρόβλημα αλλά απλώς και μόνο να οδηγήσει σε χωροταξική ανακατανομή του. Από την άλλη πλευρά, δεν πρέπει να μας διαφεύγει πως οι πολυμελείς συνθέσεις των Δικαστηρίων σε επίπεδο Εφετείου, που φαίνεται πλέον σχεδόν να απαξιώνονται, αποτελούν εγγύηση δίκαιης δίκης, τεκμηριωμένης δικανικής κρίσης, προσωπικής και λειτουργικής ανεξαρτησίας των Δικαστικών λειτουργών και, κατά συνέπεια, κάθε παραμερισμός τους αυξάνει τους κινδύνους αθέμιτων πιέσεων σε βάρος και των πολιτών και της ποιότητας της απονεμόμενης Δικαιοσύνης. Επιπρόσθετα, η «πταισματοποίηση» συγκεκριμένων πλημμελημάτων καταλήγει να αποτελεί υποβάθμιση του επιπέδου της παρεχόμενης προστασίας στον πολίτη, αυξάνοντας τα ενδεχόμενα ραγδαίας διάπραξης τέτοιων αδικημάτων.

- Περαιτέρω, με θλίψη διαπιστώνουμε πως για ακόμα μία φορά ο Δικηγορικός κλάδος στοχοποιείται αναίτια ως δήθεν προνομιούχος και προωθούνται ρυθμίσεις «έξωθεν»

επιβαλλόμενες και πλήρως ασύμβατες με τη φύση του Δικηγορικού λειτουργήματος. Η πρόσφατη απόπειρα του αρμόδιου Υπουργείου να εντάξει τη σχετική με το καθεστώς ίδρυσης και λειτουργίας δικηγορικών εταιριών ρύθμιση σε πράξη νομοθετικού περιεχομένου - ως δήθεν περίπτωση εξαιρετικά επείγουσας και απρόβλεπτης ανάγκης -, η οποία εντέλει εγκαταλείφθηκε υπό το κράτος έντονων αντιδράσεων σημαντικής μερίδας κυβερνητικών παραγόντων που εξέφρασαν ενώπιον του Υπουργικού Συμβουλίου τη σχετική επιχειρηματολογία τους, επανέρχεται εκ νέου στο προσκήνιο αυτή τη φορά υπό το μανδύα διάταξης νόμου, η οποία αποτελεί τμήμα μιας σειράς διατάξεων που φέρουν τον άκρως παραπλανητικό τίτλο «Ρυθμίσεις επειγόντων θεμάτων Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Τα μόνα επείγοντα που μπορούν να χαρακτηρίζουν την εν λόγω νομοθετική πρωτοβουλία είναι η προσπάθεια υπέρβασης των εύλογων και νομικά τεκμηριωμένων αντιδράσεων της Δικηγορικής κοινότητας και η ύπαρξη εξωθεσμικών πιέσεων εκ μέρους των δανειστών μας, οι οποίοι έχουν πλέον - de facto και υπό την ανοχή δυστυχώς της πολιτικής ηγεσίας του τόπου - υποκαταστήσει σχεδόν πλήρως και κατά τρόπο συνταγματικά ανεπίτρεπτο τη νομοθετική και εκτελεστική εξουσία, έχοντας πια αποφασιστικό ρόλο σε κάθε κρατική πρωτοβουλία την οποία υπαγορεύουν όλως ανερευθρίαστα και δίχως προσχήματα. Επί της ουσίας της προωθούμενης - και πάλι εν κρυπτώ και παραβύστω - ρύθμισης, ο Δικηγορικός κλάδος εκφράζει και πάλι την από καιρό κατατεθείσα διαφωνία του, διατυπώνοντας εκ νέου τη νομικά τεκμηριωμένη άποψή του περί απόλυτης συμβατότητας του σχετικού με τις Δικηγορικές εταιρίες μέχρι σήμερα υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου προς τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία έχει ήδη γίνει μάλιστα αποδεκτή και από το καθ' ύλην και θεσμικά αρμόδιο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Παράλληλα, εκφράζουμε τον έντονο προβληματισμό μας για την πρακτική γρησιμότητα και τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα της εν λόγω νομοθετικής μεταρρύθμισης, η οποία - κατά πλήρη βεβαιότητα - αναμένεται να συντελέσει όχι στην πολυδιαφημισμένη προσπάθεια «απελευθέρωσης» του Δικηγορικού επαγγέλματος (νοούμενης, πάντως και όπως έχουμε επανειλημμένα τονίσει, κατά τρόπο στρεβλό και πλήρως αναντίστοιχο με την ελληνική πραγματικότητα), αλλά στην ενθάρρυνση της διαμόρφωσης ανισοτήτων αποκλειστικά και μόνο υπέρ των ολίγων και οικονομικά ισχυρών Δικηγορικών γραφείων, σε βάρος συναδέλφων - κυρίως νεοεισερχόμενων στο χώρο - κατά τρόπο που θα ισοδυναμεί με πλήρη και απαράδεκτη υπαλληλοποίησή τους, ενεργώντας εντέλει προς την κατεύθυνση της αποτροπής της απελευθέρωσης και του περιορισμού του ελεύθερου ανταγωνισμού, προς όφελος συμφερόντων πολυεθνικών εταιριών. Σε κάθε περίπτωση, επισημαίνουμε για ακόμη μία φορά προς κάθε αρμόδιο θεσμικό παράγοντα πως πρωτοβουλίες, όπως είναι η προαναφερθείσα, τυγχάνουν πλήρως ασύμβατες με τη φύση του Δικηγορικού λειτουργήματος και ισοδυναμούν με μία απαράδεκτη και συνταγματικά ανεπίτρεπτη εξίσωσή του με τη συνήθη εμπορική δραστηριότητα, κατά τρόπο που

παραγνωρίζει την ιδιότητα του Δικηγόρου όχι ως ενός απλού ελεύθερου επαγγελματία, αλλά ως συλλειτουργού στην απονομή της Δικαιοσύνης.

- Πέραν αυτών, η Δικηγορική κοινότητα της χώρας εκφράζει την έντονη θεσμική ανησυχία της για την αιφνιδιαστική και εν κρυπτώ προώθηση της ψήφισης νέων φορολογικών διατάξεων (προφανώς εξωθεσμικής σύλληψης), υπό τη διαδικασία μάλιστα του κατεπείγοντος - δίγως ωστόσο να πληρούνται στην πραγματικότητα οι προϋποθέσεις της εν λόγω διαδικασίας - και χωρίς να έχει προηγηθεί ουσιαστική διαβούλευση με κάθε αρμόδιο θεσμικό παράγοντα, πολλώ δε μάλλον με τις επαγγελματικές ομάδες που - κατά πληροφορίες - θίγονται από τις ως άνω διατάξεις. Επισημαίνουμε για ακόμα μία φορά πως η αναγκαία αναμόρφωση του φορολογικού συστήματος της χώρας δεν είναι δυνατό να επιτευχθεί μέσω νομοθετημάτων αποσπασματικού χαρακτήρα και αμφίβολης αποτελεσματικότητας, τα οποία μάλιστα στερούνται συγκεκριμένης στόχευσης και - κατά γενική ομολογία - κινούνται εκτός των ορίων όχι μόνο της κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά και της συνταγματικής νομιμότητας.
- Επισημαίνουμε, τέλος - εκ νέου και κατά τρόπο κατηγορηματικό - την εντονότατη αντίθεσή μας προς τις ήδη επελθούσες αυξήσεις των καταβλητέων ασφαλιστικών εισφορών, κατά τρόπο που πλήττει σημαντικά τους συναδέλφους (κυρίως τους νέους, οι οποίοι γρήζουν ειδικής και προσεκτικής μεταχείρισης από το νομοθέτη και, πιο συγκεκριμένα, εξαιρέσης από τις εν λόγω αυξήσεις), ειδικά σε μια περίοδο ραγδαίας συρρίκνωσης της δικηγορικής ύλης και, κατά συνέπεια των εισοδημάτων τους.

Κατόπιν αυτών, καλούμε το αρμόδιο Υπουργείο να μελετήσει προσεκτικά την επιχειρηματολογία μας επί των ανωτέρω ζητημάτων και να αποσύρει - έστω και την ύστατη στιγμή - τις εν λόγω ρυθμίσεις, ως ελάχιστη έμπρακτη ένδειξη σεβασμού όχι μόνο προς το Δικηγορικό κλάδο, αλλά κυρίως προς τους θεσμούς και τη συνταγματική νομιμότητα, οι οποίοι υπονομούνται από την απαξίωση κάθε έννοιας διαλόγου σε θεσμικό επίπεδο και την παράλληλη ύπαρξη προειλημμένων αποφάσεων και πρόθεσης επιβολής ρυθμίσεων αποκλειστικά και μόνο εξωθεσμικής σύλληψης και προέλευσης.

Επί του προαναφερθέντος πλαισίου, η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων της χώρας - κατά τη συνεδρίασή της στην Αθήνα την 11-1-2012 - αποφάσισε ομόφωνα τη συνέχιση της αποχής μέχρι και την Τρίτη 17 Ιανουαρίου, ημερομηνία κατά την οποία θα συγκληθεί εκ νέου η Συντονιστική Επιτροπή των Προέδρων για επανεκτίμηση της κατάστασης.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ Δ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ